

Inkább másokról ír

Évek óta közösen szerkesztjük a kiállítási mellékletet, sok szeretettel írja kollégáiról az Arcok a háttérből című cikkeket, miközben szerényen elhallgatja saját szerepét a cég, a kiállítás sikerében. Biztosan ő köszön el utoljára a telefonban, s ha nem figyel oda, vagy külön megkérem rá, mert ritkán hallunk ilyen szépet itt Pesten, ízes "szögedi" tájszólásban beszél. Gulyás Mártiról, a Hód-Mezőgazda Zrt. titkárságvezetőjéről, ahogy ő fogalmaz mindenéről, kevesen tudják, hogy Szegeden, a Tanárképző Főiskolán végzett magyar-történelem szakon, majd elvégezve az újságíró iskolát, közel tíz évig tolforgatóként dolgozott a Csongrád Megyei Hírlapnál, a későbbi Délvilágnál. Ahogy ez lenni szokott, napi munkája mellett ma is inkább másokról ír, magáról nem szívesen nyilatkozik.

– Mindig újságíró szerettem volna lenni, gimnazistaként is írogattam. Ez a vágyam valóra vált, amikor 1986-ban felvettek a Csongrád Megyei Hírlaphoz, a későbbi Délvilághoz. Ma már szinte hihetetlen, de '86-ban még a szegedi busz után szaladtunk, hogy feladjuk a kéziratot, és úgy tudtam egy oldalt kézzel írni, hogy az gépelve is pont egy oldal volt. Aki érti miről beszélek, tudja, hogy ez mit jelent a lap tördelésékor. A vásárhelyi szerkesztőség vezetőjeként 1997-ben, a megyei lapok privatizációjakor nem fogadtam el a felajánlott feltételeket, így – közös megyegyezéssel – megváltam a napilaptól. Ezután pályáztam meg a Szegedi Tejipari Rt.-t privatizáló Gala Italia akkori szegedi vezérigazgatója, *Alfio Puglisi Cosentino* mellé kiírt állást. Erre az időre tehető a Sole márkanévvel jelzett termékek piaci bevezetése, izgalmas időszak volt, a szegedi gyárban óriási átalakulások, fejlesztések zajlottak.

– Az állás betöltéséhez azonban Olaszországba kellett volna mennem tanulni, s bár nem voltak már kicsik, itthon kellett volna hagynom a 10 és 7 éves fiaimat, a férjemet. Nem volt szívem itthon hagyni őket, nem tudtam volna hetekig távol, külföldön lenni a családtól. Így kerültem 1998-ban a Hód-Mezőgazda Zrt. marketing osztályára *Ujvári Tibor* marketing igazgató csapatába. Itt azonnal és önállóan a kiállítással, a marketing anyagokkal, a katalógussal foglalkoztam, amihez igen jól jött az újságíró múltam, nem ijedtem meg a leírt és kinyomtatott szöveggel járó felelősségtől.

– Most titkárságvezetőként is az én feladatom a kapcsolattartás a sajtóval, a külföldi kiállítókkal, enyém a termékdíj pályázat és néhány szakmai program. Ebben a munkában azt szeretem a legjobban, ha minden precízen elő van készítve, na és a vasárnap estét, amikor fáradtan ugyan, de boldogan vesszük tudomásul, hogy megint jól sikerült a kiállítás.

– Sok kedves emlék fűződik ehhez a munkához, például amikor még nem volt autópálya, és a szentesi útnál, a benzinkútnál vártam az osztrák nagykövetet, aki amikor meglátta, hogy Trabanttal érkeztem, elkérte, hogy vezethesse. Én viszont nem mertem bevállalni, hogy az ő hófehér Mercedesével megyek vissza! Hasonlóan kedves történet, hogy a kisebbik fiam soha nem itta meg a tejet. Majd egyszer kijött a kiállításra, és – mivel jutalom volt – benevezett a tejívó versenyre, amit meg is nyert. Ma már jutalom nélkül is szereti.

– A viccet félretéve a mi munkánk öröme, ha elégedett a látogató, a kiállító, a legyegegyeszerűbb embertől a legfontosabbig. És ezzel nem csak én, mindannyian így vagyunk, akik közül sokan az első évektől kezdve részt veszünk a szervezésben.

